

TORTOSA: UN SOMNI POSSIBLE

PRÒLEG

Tortosa, situada al centre geogràfic dels països que conformen l'antiga Corona d'Aragó i cap d'un territori de característiques entejables que avui coneixem per Terres de l'Ebre, pot esdevenir la ciutat modelica que tots hem imaginat en alguna ocasió. No és, en absolut, impossible. És més bé una meta que hi ha enmig del camí i que només la imaginari ens impedisca d'arribar-hi.

Cal troscar però amb molta esquivança preconcibuts i amb tota una escala de valors socials equivalents que fins ara ens pertien a alimentar un esperit sovint neguitós i a la por d'un futur incert. La industrialització i la producció/demonstrada ja no són regnes pròpiament de cara al segle XXI. S'imposen noves idees i nous criteris de desenvolupament social, econòmic i cultural.

En el nostre escrit hem situat la ciutat en un futur pròxim, passat ja l'any 2000. El marc, naturalment, és fosc de la China. Tots els personatges i els fets que es descriuen són imaginaris, però poden arribar a existir. És una història breu de ciència ficció, però també és un somni possible.

La nit del 2 de setembre de l'any 2007, la plaça de l'Ajuntament estava ben plena: a punt de desapar-se el primer peat de la festa major i esperant el discurs d'Antoni Callet, l'alcald que havia presidit el govern de la ciutat durant els darrers 4 anys. No hi havia cap dubte que s'havia viscut una etapa de culminació de moltes il·lusions i de rebuïts molt seriosos, alguns d'ells iniciats el segle passat.

—Tortosa... —van ser les primeres paraules i la plaça va esclatar en aplaudiments—. Realment aquí nos —tortos— s'havia realitzat molt en el sentiment dels ciutadans. La veritat és que s'hi vivia bé a la capital del Baix Ebre. Tot justament des d'ara, el president de la Generalitat havia inaugurat la segona de les passes dels de viuenants

sobre l'Ebre, convertida agraïment el pilar del monument commemoratiu d'una antiga batalla de la guerra civil espanyola. La primera passada es va celebrar l'any 1999, sobre les còpias del mateix pont del tren, que servien una amplada molt més gran que la de la via ferra.

La ciutat, amb les dos passes des sobre el riu, s'havia convertit en una altra. De cop, el carrer Lleng de sant Vicent havia guanyat nombr a 5 minuts a prop del port i d'una ciutat, i en un pocs segs des de la muralla Catalana fins la ciutat i els palaus gòtics del casc antic. Era com si dos ciutats s'haguessin reunit i agraïment per sempre. El riu ja havia disminuït en més d'un 50 per cent i la ciutat havia esdevingut un puntal per a cadisc i paucos. La represa de les ciutats i la seva fons gran.

La plaça del rei Alfons XII era el centre més popular de tota la ciutat. La remodelació efectuada fins 8 anys per l'entorn alcalde, Mael Callet, havia convertit en un espai esplanada, el parquíng moltament impu que hi haguessin altres grans, però era un lloc idoni per a passejar, per a prendre el sol o per a que juguesin els nens. El sol, el hor i aquella manca de glòria que hi havien posat per a fer consera la desueta un altre accident.

Una altra idea recuada va ser la de crear un centre cívic i cultural al bell mig de la ciutat, agraïment l'edifici del que fins l'antiga prescripció municipal. La vida cultural de la ciutat es reduïa en moments d'obediència iuament amb aquies ciutats cívies, funcionaries a ple rendiment d'interciutadans, el Casal de Joves de Terres i el Casal Tercer al barri del Riu, amb un magatzó excavat al peu de la muralla. A més a més, a l'ortu i quan fins bon temps, també es feien cases a l'interior i l'ortu llure del i la via del tren.

El Festival de Teatre de la Corona d'Aragó havia agraïment la participació de més de cent comparses en la seva XXXII edició. Grups de Catalunya, València, Aragó, les Illes i fins i tot de França, Itàlia, Grècia i alguns països mediterranis del nord del continent africà. L'oposició cultural de la ciutat havia estat seu d'una gran esora, agraïment en pocs anys el reconeixement de Tortosa com a «ciutat crida dels Països Catalans», una realització que mantenia alguns trets d'actualitat cap a finals de segle.

Des de la Delegació de Cultura, presidida per Terres Callet, un home obert i amb molt sentit comú, es van fer les quatre anys esplanades importants per a preparar el Festival de Música i el Festival de la guerra civil espanyola de Catalunya, i també per una iniciativa brillant: el Festival Internacional Folclòric del Mediterrani, que ompli la ciutat de visitants durant la segona quinzena del mes d'agost.

No era només en l'aspecte cultural que havia guanyat vitalitat la ciutat. Aquella consciència ecològica que va començar a sorgir durant els anys 80 del segle passat, produïda per la per a un desenvolupament d'alguns de l'Ebre cap a altres ciutats i també per l'ortu de protegir una natura en perill, va poder arribar a Tortosa, que avui és considerada una ciutat emblemàtica i modelica d'ortu de la CTE en la lluita pel medi ambient. Exposició d'ortu en els l'ortu de la l'ortu anomenat Enginyeria ecològica que rulla en llengua catalana i la recent ciutat del que és el primer centre universitari del país d'Estudis del Medi Ambient.

L'Expo Ebre, l'antiga fons de Tortosa, va anar perdent interès comercial cap als anys 90 i va deixar pas a una altra de caràcter fons especialitzat que es celebra durant l'any, aproximadament amb una periodicitat de dos mesos. El mar important de tots, d'ortu fins i tot internacional, l'Exposició Interdisciplinària, l'ortu Tortosa i l'ortu de Producció i l'ortu per a la Conservació del Medi Ambient. Va ser una dona, Teresa Callet, alcaldessa durant dos anys, qui va fer triomfar aquesta idea a partir de molts estuà i conseres amb tècnics i professionals de sectors interrelacionats.

Ara, l'EXPOEBA és el més gran esplanada de la indústria i el comerç dedicat al Medi Ambient, en es poden admirar des darrers aspectes tècnics en energies alternatives i també des darrers principis de salut i en ciutats minimes producció ecològica per a l'agricultura, nous descobriments en el camp de la dietètica i la medicina naturalista, i fins i tot una amplíssima exposició de material per a l'ortu de natura.

Tota aquesta efervescència amb la que Tortosa ha iniciat el segle XXI, ha injectat a la ciutat un alé de pensament positiu i de bones perspectives. Les institucions ciutadanes ja pocs més de 10 anys començen a donar els seus fruits, dels que se'n beneficia en primer lloc i de manera espectacular el comerç i un sector fonsder en clar creixement. Tots dos de les institucions com des de la iniciativa privada, es viu un framen de dinamització com no havia viscut la ciutat durant més de 100 anys. I així se ja parla al carrer, a les remodelades vides del riu, que fins i tot moltes empreses com des de fons de ritens, com una nova d'ortu de monument de la Tortosa antiga i remodelat ortu per fi oberts i perfectament adequats a les necessitats de la infraestructura turística: la Ciutat, el Palau Episcopal, el claustre renaixentista dels Reials Col·legis, els casals i les rones de les muralles, el supen port municipal en que han esdevingut des jardins esplanada de Santiago de Santiago, el renaixentisme de Remolins... i com una mostra més dels darrers grans esorts, la rehabilitació dels barri del casc antic, Santa Clara i el Castell, convertits en ruela d'ortu i d'activitats turística, gràcies a l'ortu planificació de les residències d'ortuisme, turisme i assumpte social que han permès la salutació d'ortuisme d'ortuisme, dels d'ortuisme i l'ortu ortu, amb la correspondència d'un complet pla d'ortuisme de les vivendes i dels serveis municipals per als veïns que han preferit seguir residint al barri.

L'ortu de l'any 7 no ha deixat llibre ni una sola plaça fonsdera de la ciutat i, fins i tot, en aquest dies de la festa major, funciona a plena ocupació el campu urbà del castell de Tenaues. El primer mar d'ortu s'inaugurarà l'ortu i vacacionis al·lèrgia de present, un edifici de nova planta a l'esplanada del casc d'Ortús, allí en els ortus esplanades que ja quasi 30 anys es van tenir pèlides de Catalunya, València, Aragó i les Illes per a esmentar el que havia de ser la Flama dels Països Catalans.

Les paraules d'Antoni Callet, des del balcó de l'Ajuntament, van ser força breus però suficients com per a explicar el que seria la seva primera il·lusió a realitzar: li anava pel cap des de fins anys un ambició projecte de recuperar d'Algar, Antons i el carrer. Li havien dit que semblava massa, però allí ja tenia a la feitura un ortuisme agraïment mig-litern de la CTE i el compromís de 6 alcaldes veïns, interessats en crear una monomunicipal turística que donés vida al projecte.

«Bona festa major...» —van ser les darreres paraules— i va començar el primer ortu.

ARTHUR GATA I IGLESIAS
Nascut a Tortosa el 3 de setembre del 1956. Director del setmanari Ebre/Informa/Majors i membre del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Durant dos anys fou redactor i editor dels serveis informatius a la desapareguda Ràdio Nacional d'Espanya a Tortosa.
En el camp de la cultura i de tota l'ortuisme, és actualment director del Festival de Teatre de Tortosa. Pel que fa a la música ha enregistrat 4 discs, com a cantant, en diversos formacions musicals de la ciutat.
És membre fundador de la cooperativa la Finestra, associació promotora d'infraestructura cultural i de mitjans de comunicació.